

Giktsjúk eru vónbrotin:

Kenna seg vanvird av landsstýrinum

- Páll á Reynatúgvu hevur ikki hildið orð. Eg helt nógv av manninum, men nú er álitíð munandi skert. At skerja játtanina til Meginfelag teirra Brekaðu, har Giktafelag Føroya er limur, er ein vanvirðing av limafeløgnum, sum gera eitt stórt og gott arbeiði. Hetta átala vit harðliga, sigur Leila Solmunde, formaður í Giktafelag Føroya

SJÚK OG BREKAÐ

Vilmund Jacobsen
vilmund@sosialurin.fo

Giktafelag Føroya er stovnað í 1948 og er so-statt elsta sjúklingafelag í Føroyum. Úr søguni kann nevast, at føroyska og danska giktafelagið í 1959 góvu Landssjúkrahúsinum meira enn 50.000 krónur til bygningin, sum í dag verður róptur C-bygningurin. Hetta svarar í dagsins peningi til eina miljón krónur!

Ætlanin var, at hesin bygningur skuldi nýtast til gikta- og epedimideild.

Men líkt er ikki til, at myndugleikarnir eru líka so sárir um tæy giktsjúku í Føroyum, sum giktafelagið er.

Leila Solmunde, formaður í Giktafelag Føroya, sigur, at figgjarlógaruppskotið, sum fyriliggur, skerjir enn einaferð møguleikarnar hjá feløgnum, sum eru limir í Meginfelag teirra Brekaðu, at gera eitt rimiligt arbeiði fyri sínar limir.

Feløgin stóra vitan

- Eg trúgi ikki, at politikararnir, sum umsita

Leila Solmunde, formaður í Giktafelag Føroya, sigur, at skerda játtanin á figgjarlógini merkir, at ymisk arbeiðir og tilrættaðgð tiltøk, sum Giktafelagið hevði, nú mugu takast av kránni. Hon er vónsvikin av Páll á Reynatúgvu, landsstýrismanni

heilsu- og trivnaðarmál, vita, hvussu stóra vitan feløgin hvørt sær hava á sínum øki, og hvussu nógvan pening hesi spara almennu fyrisitingini fyri eitt nú vanligu upplýsing.

Leila sigur, at feløgin, sum eru limir í MBF, gera eitt megnar arbeiði fyri einstaka føroyingin, sum ber sjúku ella brek.

- Men hetta sæst ikki aftur í teirri játtan, sum fleiri av feløgnum fáa. Politiski myndugleikin játtar bert eftir, hvat tæy nú einaferð halda vera rimiligt.

Formaðurin í Giktafelag Føroya sigur, at nøkur feløg, sum eru limir í MBF, fáa serstaka játtan á figgjarlógini, og tað unnir hon teimum so hjartaliga.

- Hini feløgin, sum eisini eru limir í Meginfelag teirra Brekaðu, missa sambært hesum figgjarlógaruppskotinum eina hálva millión.

Leila sigur, at MBF hevur fingið 900.000 krónur á figgjarlógini, harav einar 600.000 krónur eru farnar til umsiting. Hinar 300.000 krónurnar eru so býttar millum limafeløgin, sum ikki eru á figgjarlógini.

før at verða tikin avaftur, og at landsstýrið setti meira av til MBF, tí árið í ár er kosið at vera ár teirra brekaðu.

- Vit skriva niður á teimum fundum, ið eru, og eg tori at pástanda, at Páll helt fyri, at ein játtan, sum fyrst er komin, verður væntandi ikki tikin burtur aftur.

Formaðurin í Giktafelagnum sigur, at Páll hevur ikki hildið orð.

- Eg havi hildið nógv av manninum, men við teirri atferð, hann og landsmyndugleikarnir annars hava víst í hesum og øðrum málum, sum viðvíkja giktsjúkum, er álitíð nú skert munandi.

Hon sigur, at skerda játtanin á figgjarlógini merkir, at ymisk arbeiðir og tilrættaðgð tiltøk, sum Giktafelagið hevði, nú mugu takast av kránni.

- Eg haldi, hetta er ein vanvirðing av feløgnum, sum eru limir í MBF, og hetta átala vit harðliga.

Samfelagslig uppgáva

Leila leggur dent á, at Giktafelag Føroya fer ongantið at finna seg í at verða viðfarið á henda hátt.

- Okkara felag ger eitt stórt og gott arbeiði, og vit krevja somu viðgerð figgjarlaga sum onnur feløg.

Formaðurin sigur, at felagið krevur av politisku myndugleikunum, at fólk, sum lida av gikt, fáa ta viðgerð, tæy hava krav um.

- Tað er ein samfelagslig uppgáva at útvega fólk viðgerð á hóskaði støði, sigur Leila Solmunde, formaður í Giktafelag Føroya, at enda.

10 seingjarpláss vóru sett av á B7 til giktaøkið, men talið varð skorið niður í 8 - og endaði heilt niðri á 6 seingjarplássum.

Leila sigur, at í dag er eingin serlækni á Lands-

Giktsjúk eru niðurpínd og undirprioriterað

Giktafelagið sigur, at tann vitan, sum er bygd upp, nú fer fyri bakka, tí deildin er ikki longur serdeild fyri hendan bólkin av sjúklingum. - Úrslitið verður, at servitanin á økinum fellir burtur - og onnur sergrein tekur yvir, sigur Leila Solmunde, formaður í Giktafelag Føroya

GIKTSJÚK

Vilmund Jacobsen
vilmund@sosialurin.fo

Síðan 1974, tá ið Elin Mørkøre varð sett í starv sum giktalækni, hava giktsjúk fólk í Føroyum havt serlækna. Í trý ár - ella síðan 1971 - hevði Elin tá havt privatpraksis. Fyrstu tíðina eftir setanina av giktalæknanum, varð hildið, at brúk var einans fyri 10 tímum um vikuna til serlæknaviðgerð.

- Men skjótt vísti tørvurin seg at vera stórri, og Reumatologiska deild gjørdist ein veruleiki. Tá ið Elin Mørkøre gavst í 1999/2000, var hon í fulltíðarstarvi. Aftrat hesum hevði hon eisini privatpraksis.

Eingin serlækni

Formaðurin í Giktafelag Føroya, Leila Solmunde, visir á, at arbeiðsbyrðan hjá serlæknanum var stór, tí hon røkti alla serviðgerð innan giktaøkið einsamall.

- Vitaniin hjá Elini Mørkøre var tiskil ógvuliga breið á hesum øki, sigur hon.

10 seingjarpláss vóru sett av á B7 til giktaøkið, men talið varð skorið niður í 8 - og endaði heilt niðri á 6 seingjarplássum.

Leila sigur, at í dag er eingin serlækni á Lands-

sjúkrahúsinum, tí trot er á serlæknum allastaðni.

- Ein konsulentskipan við danskar giktalækna er einasta tilboðið, vit hava. So, her stendur illa til.

Hon sigur, at ein lækni kemur higar og er her í mesta lagi í 5 dagar. Síðan kemur eingin aftur tær næstu 6 vikurnar.

- Hesir lækna eru heldur ikki teir somu. Tað eru 5, sum skiftast. Bíðirøðirnar veksa, og pensjónssakir verða ikki avgreiddar. Hetta er støðan, vit sum felag fáa flestar klagur um.

Giktsjúk niðurpínd

Giktafelagið heldur, at tann vitan, sum er bygd upp á økinum, nú fer fyri bakka, tí deildin er ikki longur serdeild fyri hendan bólkin av sjúklingum.

- Hetta er eitt sera niðurpínt og undirprioriterað økið. Tá ið eitt øki soleiðis verður undirprioriterað, fellir eisini tann servitan, sum er bygd upp, burtur - og onnur sergrein tekur yvir.

Leila heldur, at royndir kundu verið gjørdar at fingið serlækna úr øðrum londum enn Danmark, eitt nú Íslandi, higar til lands at starvast.

- Men skulu vit fáa ungar lækna higar, er neyðugt við góðum arbeiðsumhvørvi.

Formaðurin í Giktafelagnum sigur, at reumatologiin er í einum avkróki á Landssjúkrahúsinum.

- Í biðistaðnum, sum er í gongini, er gjøstur og kalt. Har er ikki so frægt sum ein rimiligur stólar til fólk at sita á.

Nýggi bygningurin

Í samrøðuni, fellir prátið eisini á nýggja bygningin hjá Landssjúkrahúsinum.

- Hvør sleppur at verða har? spyr Leila Solmunde -

- Í dag er eingin serlækni í giktsjúkum á Landssjúkrahúsinum, tí trot er á serlæknum allastaðni. Ein konsulentskipan við danskar giktalækna er einasta tilboðið, vit hava, sigur Leila Solmunde, formaður í Giktafelag Føroya.

Mynd: Vilmund Jacobsen

- Føroyar eru eitt eldorado at granska í, um bert møguleikar verða skaptir til tess. Skulu fólk koma higar til eitt útjaðaraøki, sum Føroyar eru, má nakað spennandi skapast her.

Men, sigur Leila Solmunde, formaður í Giktafelag Føroya:

- Støðan í dag er hon, at bert 2/3 av tí, sum ein serlækni kostar, er sett av til økið. Tað kunnu vit ikki siga er at skapa møguleikar fyri batum hjá giktsjúkum í Føroyum.

Fleiri kvinnur og børn gerast giktsjúk

Sagt verður, at 5. hvørt fólk hevur gikt. Gikt er høvuðsheitíð fyri nógv ymiskar giktasjúkur. Tó eru mest kendu sløgin á okkara leiðum liðagikt, slitgikt og vøddagikt. - Hetta eru sjúkur, sum krevja serviðgerð. Fólk verða skjótt førleikaskerd, og sjúkan gerst pínufull, um ikki røtt diagonosa og viðgerð fæst so tíðliga sum møguligt, sigur Leila Solmunde, sum sjálf hevur verið sjúk av

liðagikt, síðan hon var 18 ára gomul

GIKT

Vilmund Jacobsen
vilmund@sosialurin.fo

Gikt rakar fólk í øllum aldri, bæði børn, ung og eldri. Summar giktsjúkur raka flest kvinnur, og aðrar raka mest menn. Orsøkin er, at so nógv sløg av gikt eru til.

Leila Solmunde, formaður í Giktafelag Føroya, sigur, at felagið sær eina tilgongd av ungum kvinnum við liðagikt, eins og fleiri børn nú eisini gerast sjúk.

- Verða hesi ikki viðgjørd effektivt og rimiliga

skjótt, versnar støðan við eitt nú skeivleikum í hondum og fingrum, og hesi fólk eru ofta illa fyri, sigur hon.

Hvat gerst?

Leila Solmunde reisir spurningin, hvat er at gera?

- Fyrst má ein góður viðgerð úttanlands við eini viðgerð og viðlíkahaldsviðgerð í egnum landi. Men her í Føroyum hava vit ongantið havt henda

møguleika, hóast vit eru

tæy, sum við atlit til veðurlagið og viðgerð annars eru ringast fyri.

Leila sigur, at skulu vit hava nakran møguleika at fáa góða viðgerð til okkara giktsjúku, er neyðugt við eini skipan, sum gevur fólk møguleika at fáa viðgerð úttanlands undir heitum og turrum himli og á serligum viðgerðarstaði fyri giktsjúk. Neyðugt verður eisini at finna út av, hvat av sjúkrahúsunum skal hava servitanina innan reumatologi.

- Hetta er uppgávan hjá sjúkrahúsvirkinum.

Hon sigur, at ein skipan má gerast fyri viðgerð í Føroyum, bæði hvat viðvíkur viðgerðarstaði og starvsfólki, eins og fólk

mugu fáa rætt til sjúkrafraveru í serviðgerðartíðini.

- Viðlíkahaldsviðgerð og fyrirbyggingarviðgerð, eitt nú venjingar í heitum hyli og fimleikavenjingar, eiga at verða ein rættur, sum allar kommunur eiga at bjóða hesum borgarum.

Uppgávarnar

Leila sigur, at uppgávan hjá heilsuverkinum eiga at vera at finna loysnir fyri viðgerðarmøguleikar til giktasjúklingar. Uppgávan hjá sjúkrahúsvirkinum er at siga, hvat vit skulu hava at bjóða - og bjóða tað, sum sagt verður at vera neyðugt.

- Uppgávan hjá heilsu-

er eisini at skipa fyri einum veruligum kjaki um heilsustøðið í Føroyum.

Hon visir eisini á, hvør uppgávan hjá almannaverkinum eiga at vera, nevniliga at tryggja fólk á arbeiðsmarknaðinum møguleika til fráveru fyri viðgerð.

- At enda haldi eg, at uppgávan hjá kommununum er at útvega fólk møguleikar til viðlíkahalds- og fyrirbyggingarviðgerð, sigur Leila Solmunde, formaður í Giktafelag Føroya, at enda.